Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. SZPUNAR
представено на 26 юни 2018 година [1]

Дело C-419/17 P

Deza, a.s.
срещу

Европейска агенция по химикали

„Обжалване — Изготвяне на списък с вещества, подлежащи на разрешаване — Вписване в списъка с идентифицирани вещества за възможно включване в приложение XIV — Актуализиране на записа за веществото бис (2-етилхексил) фталат (DEHP) в списъка — Твърдения за грешки при тълкуването и прилагането на Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и на принципа на правна сигурност“

I. Въведение

1. Със своята жалба Deza a.s. иска от Съда да отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 11 май 2017 г., Deza/ECHA [2], с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решение ED/108/2014 на Европейската агенция по химикали (ECHA) от 12 декември 2014 г., с което се актуализира и допълва съществуващ запис относно химично веществото в списъка на идентифицираните веществата за възможно включване в приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 [3] и това вещество се идентифицира като вещество, имащо свойствата да разрушава ендокринната система по смисъла на член 57, буква е) от същия регламент (наричано по-нататък „спорното решение“).

2. В съответствие с искането на Съда настоящото заключение се ограничава до анализ на първото основание за обжалване. Това основание е изведено от погрешното тълкуване и прилагане на Регламента REACH от Общия съд, който е приел за неоснователно оплакването в жалбата срещу решението на ECHA, с което жалбоподателят изтъква, че това решение е взето ultra vires.

3. Първата част на първото основание за обжалване се отнася основно до тълкуването на член 57 от Регламента REACH и ще предостави възможност на Съда да доразвие своята съдебна практика относно тази разпоредба, състояща се по-специално от решения Polynt/ECHA [4], както и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA [5]. Колкото до втората и третата

1 Език на оригиналния текст: френски.

2 T-115/15, EU:T:2017:329, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“.

3 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3, наричан по-нататък „Регламентът REACH“).

4 Решение от 15 март 2017 г. (C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 24 и 25).

5 Решение от 15 март 2017 г. (C-324/15 P, EU:C:2017:208, т. 24 и 25).

част на това основание, те се отнасят до процесуалните аспекти на вписването на химично вещество в списъка на идентифицирани кандидат-вещества за възможното им включване в приложение XIV към Регламента REACH (наричан по-нататък „списък на кандидат-веществата“), който съдържа веществата, предмет на процедура за разрешаване.

II. Правна уредба

4. Дял VII от Регламента REACH съдържа членове 55—66 и урежда процедурата за разрешаване.

5. Съгласно принципите, изложени в член 56 от Регламента REACH, озаглавен „Общи разпоредби“, един производител, вносител или потребител надолу по веригата не пуска вещество на пазара за употреба или негова собствена употреба, ако това вещество е включено в приложение XIV, освен в предвидените в тази разпоредба случаи.

6. Член 57 от Регламента REACH, озаглавен „Вещества, предмет на включване в приложение XIV“, гласи:

„Следните вещества могат да бъдат включени в приложение XIV в съответствие с процедурата, установена в член 58:

[…]

в) вещества, отговарящи на критериите за класифициране в клас на опасност токсичност за репродукция от категория 1A или 1B, вредни ефекти върху половата функция и оплодителната способност или върху развитието съгласно раздел 3.7 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008;

[…]

е) вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система или притежаващи устойчиви, биоакумулиращи и токсични свойства, или много устойчиви и много биоакумулиращи свойства, които не отговарят на критериите на буква г) или д) — за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в букви а) - д), и които са определени за всеки конкретен случай съгласно процедурата, установена в член 59“.

7. Член 59 от Регламента REACH, озаглавен „Идентифициране на веществата, посочени в член 57“, предвижда:

„1. Процедурата, установена в параграфи 2—10 от настоящия член, се прилага за целите на идентифицирането на вещества, отговарящи на критериите, посочени в член 57 и изготвянето на списък с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV. […]

2. [Европейската к]омисия може да поиска [ECHA] да изготви досие в съответствие със съответните раздели на приложение XV за вещества, които по нейно становище отговарят на критериите, установени в член 57. […]

3. Всяка държава членка може да изготви досие в съответствие с приложение XV за вещества, които по нейно становище отговарят на критериите, установени в член 57, и да го препрати към [ECHA]. […]

[…]

5. В рамките на 60 дни от разпространението на документа другите държави членки или [ECHA] могат да коментират идентификацията на веществото във връзка с критериите в член 57 в досието към [ECHA].

6. Ако [ECHA] не получи или направи никакви коментари, включва това вещество в списъка, посочен в параграф 1. […]

7. При направени или получени коментари, [ECHA] препраща досието към Комитета на държавите членки в рамките на 15 дни след приключване на 60-дневния период, посочен в параграф 5.

8. Ако в рамките на 30 дни от препращането, Комитетът на държавите членки постигне единодушно съгласие относно идентификацията, [ECHA] включва веществото в списъка, посочен в параграф 1. […]

9. Ако Комитетът на държавите членки не успее да постигне единодушно съгласие, Комисията изготвя проектопредложение за идентифициране на веществото в рамките на 3 месеца от получаването на становището на Комитета на държавите членки. Крайното решение за идентифицирането на веществото се взема предвид в съответствие с процедурата, посочена в член 133, параграф 3.

10. [ECHA] публикува и актуализира списъка, посочен в параграф 1 на своята интернет страница незабавно след вземане на решение за включване на дадено вещество“.

III. Обстоятелствата по спора и спорното решение

8. Жалбоподателят, акционерно дружество, регистрирано по чешкото право, произвежда, продава и използва химичното вещество бис (2-етилхексил) фталат (DEHP).

9. С решение от 28 октомври 2008 г. изпълнителният директор на ECHA включва DEHP в списъка на кандидат-веществата, тъй като DEHP е идентифицирано като токсично за репродукцията по смисъла на член 57, буква в) от Регламента REACH.

10. Впоследствие с Регламент (ЕС) № 143/2011[6] Комисията включва DEHP в приложение XIV към Регламента REACH.

11. На 26 август 2014 г. Кралство Дания представя четири досиета, съобразени с приложение XV към този регламент, като предлага DEHP и три други химични вещества да бъдат идентифицирани като вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH, и списъкът на кандидат-веществата да бъде допълнен в този смисъл (наричано по-нататък „първоначалното предложение на Кралство Дания“).

12. В съответствие с изискването, предвидено в член 59, параграфи 4 и 5 от Регламента REACH, за първоначалното предложение на Кралство Дания е направено допитване до заинтересованите страни. На този етап се оказва, че поради противопоставянето на няколко представители на Комитета на държавите членки първоначалното предложение на Кралство Дания няма да бъде прието с единодушие.

6 Регламент на Комисията от 17 февруари 2011 година за изменение на приложение XIV към Регламент № 1907/2006 (ОВ L 44, 2011 г., стр. 2).

13. Впоследствие Кралство Дания разделя първоначалното си предложение на осем части, а именно четири части, с които цели да се идентифицират тези четири вещества като вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, които могат да имат сериозни въздействия върху здравето на човека по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH, и четири части, с които цели да се идентифицират тези четири вещества като вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, които могат да имат сериозни въздействия върху околната среда по смисъла на същата разпоредба.

14. След това Кралство Дания оттегля предложението си в частта, с която се цели включване на веществата, различни от DEHP, в списъка на кандидат-веществата, тъй като ставало въпрос за вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, които могат да имат сериозни въздействия върху околната среда, по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH.

15. В крайна сметка само срещу идентифицирането на DEHP като вещество, имащо свойствата да разрушава ендокринната система, което може да има сериозни въздействия върху околната среда, няма възражения от страна на членовете на Комитета.

16. На 12 декември 2014 г. изпълнителният директор на ECHA приема спорното решение, с което се актуализира и допълва съществуващият запис относно веществото DEHP в списъка на кандидат-веществата и това вещество се идентифицира като имащо свойствата да разрушава ендокринната система, за което има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху околната среда по смисъла на член 57, буква е) от същия Регламента REACH.

IV. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

17. С жалбата си жалбоподателят иска отмяна на спорното решение, доколкото с него е актуализиран и допълнен съществуващият запис относно веществото DEHP в списъка на кандидат-веществата с оглед на евентуално включване в приложение XIV към Регламента REACH.

18. С първото основание от жалбата си жалбоподателят упреква ECHA, че е взела спорното решение ultra vires. По-конкретно жалбоподателят изтъква, първо, липсата на разпоредба в Регламента REACH, която да оправомощава ECHA да допълва съществуващ запис относно химично вещество в списъка на кандидат-веществата, второ, нарушение на съдържащите се в член 59 от този регламент процесуални правила, и трето, заобикаляне на специалните процедури с оглед на идентифицирането на веществата като вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, които пораждат сериозно безпокойство по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH.

19. С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата срещу спорното решение.

V. Производството пред Съда и исканията на страните

20. На 11 юли 2017 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Съда.

21. Жалбоподателят иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение в неговата цялост, както и спорното решение, и да осъди ECHA да заплати съдебните разноски.

22. ECHA иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

23. Кралство Дания и Кралство Швеция подкрепят исканията на ECHA.

VI. Анализ

24. Първото основание на жалбоподателя за обжалване е разделено на три части, които до голяма степен възпроизвеждат елементите от първото основание на жалбата срещу спорното решение, припомнени в точка 18 от настоящото заключение. Така тези три части се отнасят до предвидената в член 59 от Регламента REACH процедура за идентифициране на химичните вещества, пораждащи сериозно безпокойство, проведена с оглед на евентуалното включване на посочените вещества в приложение XIV към този регламент.

25. Ето защо първо ще представя съображения относно предвидената в член 59 от Регламента REACH процедура за идентифициране, след което ще анализирам трите части на първото основание за обжалване.

A. По включването на химично вещество в списъка с кандидат-веществата

26. В системата, въведена от Регламента REACH, процедурата за разрешаване е един от начините за регламентиране на химичните вещества, чиято цел е да гарантира, че химичните вещества, пораждащи сериозно безпокойство, постепенно се заменят с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно [7].

27. За тази цел член 57, букви а)—е) от Регламента REACH посочва характерни свойства на химичните веществата, считани за пораждащи сериозно безпокойство, като тези свойства позволяват същите вещества да бъдат включени в приложение XIV към този регламент, озаглавено „Списък на веществата, подлежащи на разрешаване“. Освен това всяко вещество, включено в приложение XIV към Регламента REACH, може да се използва или пуска на пазара, ако Комисията е издала разрешение на лицето, което е подало заявление за разрешаване съгласно членове 60—64 от този регламент.

28. Настоящият случай обаче не се отнася нито до акт, с който вещество е включено в приложение XIV към регламента REACH, нито до решение относно заявление за разрешаване, а до запис за вещество в списъка на кандидат-веществата. Такова вписване предхожда включването на вещество в приложение XIV към Регламента REACH.

29. Идентифицирането на такива вещества е поверено главно на ECHA, която изпълнява тази задача в съответствие с процедурата, предвидена в член 59 от Регламента REACH.

30. Тази процедура започва, когато държава членка или самата ECHA, по искане на Комисията, предложи определено вещество да се идентифицира като пораждащо сериозно безпокойство по причини, посочени в член 57, букви а)—е) от Регламента REACH. В такъв случай държавата членка или ECHA е длъжна да изготви досие за въпросното вещество. Държавите членки и ECHA могат да коментират идентифицирането на разглежданото вещество [8].

7 Вж. член 55 и съображение 22 от Регламента REACH. За процедурата за разрешаване вж. също така заключението на генералния адвокат Mengozzi по дела Polynt/ECHA и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA (C-323/15 P и C-324/15 P, EU:C:2016:727, т. 49—51).

8 Член 59, параграфи 2, 3 и 5 от Регламента REACH.

31. Ако ECHA не получи или не направи никакви коментари, тя включва разглежданото вещество в списъка на кандидат-веществата. В противен случай тя изпраща досието на Комитета на държавите членки. Ако този комитет постигне единодушно съгласие, ECHA включва веществото в списъка на кандидат-веществата [9].

32. Вещество, идентифицирано от ECHA като пораждащо сериозно безпокойство по причини, предвидени в член 57 от Регламента REACH и поради това вписано в списъка на кандидат-веществата, не може да бъде (незабавно и автоматично) включено в приложение XIV към този регламент. Все пак идентифицирането на такова вещество и вписването му в списъка на кандидат-веществата по принцип предхождат включването му в приложение XIV към Регламента REACH. Следователно вписването на вещество в списъка на кандидат-веществата по принцип предхожда подлагането на това вещество на задължение за подаване на заявление за разрешение за пускането на пазара или използването му.

33. Независимо от тази връзка между вписването на вещество в списъка на кандидат-веществата и включването му в приложение XIV към Регламента REACH, съществуват три основни правни задължения, произтичащи от факта, че дадено вещество е идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство, но все още не е включено в това приложение [10].

34. На първо място, член 7, параграф 2 от Регламента REACH задължава всеки производител или вносител на изделия (продукти) да нотифицира ECHA, ако вещество от списъка на кандидат-веществата присъства в тези изделия в количество и концентрация, надвишаващи определените от тази разпоредба прагове.

35. На второ място, съгласно член 31, параграф 1, буква в) от Регламента REACH доставчикът на вещество или смес трябва да предостави на получателя информационен лист за безопасност, когато веществото е включено в списъка на кандидат-веществата по причини, различни от изброените в член 31, параграф 1, букви а) и б) от този регламент. Струва ми се, че задължението, предвидено в член 31, параграф 1, буква в) от Регламента REACH, засяга най-вече вещества, идентифицирани като пораждащи сериозно безпокойство по причини, посочени в член 57, буква е) от този регламент, тъй като причините, посочени в член 31, параграф 1, букви а) и б) от този регламент, по принцип отговарят на посочените в член 57, букви а)—д) от същия регламент.

36. На трето място, член 33, параграфи 1 и 2 от Регламента REACH предвижда, че всеки доставчик на изделие, съдържащо кандидат-вещество в концентрация, надвишаваща прага, посочен в тази разпоредба, предоставя на получателя на съответното изделие, както и на крайния потребител по негово искане, информация, с която разполага, достатъчна за да се гарантира безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото.

9 Член 59, параграфи 6—8 от Регламента REACH.

10 За някои съображения относно задълженията, произтичащи от включването на вещество в списъка на кандидат веществата вж. *Bergkamp*, L., *Herbatschek*, N. The „Once an Article, Always an Article“ Approach: Reflections on the Advocate General's Opinion on the Concept of „Articles“ Under REACH — European Journal of Risk Regulation, 2015, 6(1), p. 156. Освен това доктрината е установила други последствия от включването на химично вещество в списъка на кандидат-веществата, по-специално „стигматизацията“ на веществото на пазара. Тази стигматизация се проявява, от една страна, в предпочитанията на потребителите, които се стремят да избягват продуктите, съдържащи „стигматизирани“ вещества, и от друга страна, в избора на специалистите, които са склонни да прекратят използването на такива вещества. Вж. *Nordlander*, K., *Simon*, C.-M., *Pearson*, H. Hazard v. Risk in EU Chemicals Regulation. — European Journal of Risk Regulation, 2010, 1(3), p. 248.

Б. По първата част от първото основание, изведена от признаването на имплицитната компетентност на ECHA да допълва съществуващо идентифициране

37. С първата част от първото основание жалбоподателят твърди, че обратно на позицията на Общия съд, изложена в точки 48—82 от обжалваното съдебно решение, ECHA не е компетентна да идентифицира DEHP като вещество, имащо свойствата да разрушава ендокринната система, пораждащо сериозно безпокойство съгласно член 57, буква е) от Регламента REACH, тъй като то вече е идентифицирано като токсично за репродукцията по смисъла на член 57, буква в) от този регламент.

38. В подкрепа на тази първа част жалбоподателят изтъква три отделни довода, които могат да бъдат обобщени, както следва. Първо, в своята съдебна практика във връзка с член 57 от Регламента REACH Съдът изключвал компетентността на ECHA да допълва запис в списъка на кандидат-веществата за химично вещество, което вече е идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство. Второ, в конкретния случай критериите, развити в съдебната практика относно вътрешната имплицитна компетентност, не били изпълнени, така че Общият съд неправилно признал съществуването на компетентност на ECHA в това отношение. Трето, граматическото и систематичното тълкуване на разпоредбите на Регламента REACH потвърждавали позицията на жалбоподателя.

1. Относно съдебната практика, свързана с член 57 от Регламента REACH

а) Становища на страните

39. В първата част на първото основание жалбоподателят се позовава на съдебната практика, свързана с член 57 от Регламента REACH, от която той заключава, че Съдът изключва наличието на компетентност на ECHA да допълва съществуващ запис на химично вещество в списъка на кандидат-веществата. В това отношение жалбоподателят посочва решения Polynt/ECHA [11], както и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA [12]. От тези решения следвало, че член 57, буква е) от Регламента REACH се отнася до вещества, които не могат да бъдат идентифицирани въз основа на критериите, посочени в член 57, букви от а)—д) от този регламент или които все още не са идентифицирани и включени в списъка на кандидат-веществата въз основа на тези критерии.

40. В своя писмен отговор ECHA счита, на първо място, че доводът на жалбоподателя, че идентифицирането съгласно член 57, букви а)—д) от Регламента REACH не допуска идентифицирането по член 57, буква е) от посочения регламент, не е представен пред Общия съд и следователно може да се приеме за недопустим.

41. На второ място, ECHA счита, че дори този довод да е допустим, той е неоснователен.

42. Кралство Дания и Кралство Швеция поддържат, че ECHA е оправомощена да допълва съществуващ запис в списъка на кандидат-веществата.

11 Решение от 15 март 2017 г., Polynt/ECHA (C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 24 и 25).

12 Решение от 15 март 2017 г., Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA (C-324/15 P, EU:C:2017:208, т. 24 и 25).

б) По допустимостта

43. Що се отнася до повдигнатото от ECHA възражение за недопустимост, жалбоподателят действително не се е позовал пред Общия съд на връзката между член 57, букви а)—д) и член 57, буква е) от Регламента REACH. Следователно жалбоподателят не се е позовал също така на факта, че тази връзка би била пречка за допълването на съществуващ запис в списъка на кандидат-веществата. Освен това жалбоподателят не се е позовал пред Общия съд и на практиката на Съда във връзка с член 57 от Регламента REACH.

44. Въпреки това следва да се отбележи, че в подкрепа на първата част на първото основание жалбоподателят посочва, че две категории вещества могат да попаднат в приложното поле на член 57, точка е) от Регламента REACH, а именно веществата, които не могат да бъдат идентифицирани въз основа на критериите, посочени в член 57, букви от а)—д) от този регламент, както и тези, които все още не са идентифицирани и включени в списъка на кандидат-веществата въз основа на тези критерии.

45. Не смятам, че с този довод жалбоподателят цели да докаже, че включването на химично вещество в списъка на кандидат-веществата по причини, предвидени в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH, предполага, че това вещество не отговаря на критериите, посочени в член 57, буква е) от този регламент. Ако случаят беше такъв, този довод би се отнасял до материалноправен аспект на регулаторната система на химичните вещества и би представлявал нов довод. Струва ми се обаче, че този довод се отнася до изчерпването на компетентността на ECHA да включва химично вещество в списъка на кандидат-веществата след първото идентифициране на това вещество като пораждащо сериозно безпокойство. Следователно този довод е същият като повдигнатия пред Общия съд.

46. Вярно е, че пред Общия съд жалбоподателят не се е позовал на практиката на Съда във връзка с член 57 от Регламента REACH. Въпреки това именно въз основа на тази съдебна практика той прави изводите, съдържащи се в мотивите, представени в подкрепа на първото основание на жалбата, според което ECHA не е компетентна да „включи“ за втори път DEHP в списъка на кандидат-веществата.

47. Ето защо считам, че оспореният от ECHA довод на жалбоподателя в рамките на първата част от първото основание на жалбата е допустим.

в) По същество

48. Ще припомня, че в първата част от първото основание жалбоподателят посочва, че компетентността на ECHA да допълва съществуващ запис на DEHP се изключва от практиката на Съда във връзка с член 57 от Регламента REACH.

49. Не споделям тази гледна точка.

50. Действително в точка 35 от решение FCD и FMB[13] Съдът е приел, че веществата, предизвикващи сериозно безпокойство, са посочените, от една страна, в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH поради техните характерни свойства, и от друга страна, в член 57, буква е) от същия регламент, а именно „всички други вещества“, за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH.

13 Решение от 10 септември 2015 г. (C-106/14, EU:C:2015:576).

51. В този смисъл Съдът накратко припомня текста на член 57, букви а)—д) от Регламента REACH в решенията, на които жалбоподателят се позовава изрично в жалбата си, и по-специално точка 24 от решения Polynt/ECHA [14], както и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA [15], за да изтъкне след това по отношение на член 57, буква е) от този регламент, че тази разпоредба „посочва всички други вещества, които не отговарят на нито един от горните критерии“. По-нататък, в член 25 от тези решения, Съдът пояснява, че „в този член 57, буква е) е предвиден самостоятелен механизъм, който позволява да се идентифицират като пораждащи сериозно безпокойство вещества, които все още не са били определени като такива на основание на тази разпоредба“.

52. Въпреки това, противно на тълкуването на жалбоподателя, не смятам, че пасажите, споменати в предходната точка от настоящото заключение, според които член 57, буква е) от Регламента REACH се отнася до вещества, пораждащи сериозно безпокойство, „които все още не са били определени като такива на основание на тази разпоредба“, се отнасят до гледната точка на ECHA, която в конкретния случай не е идентифицирала преди това съответно вещество като пораждащо сериозно безпокойство по причини, посочени в член 57, букви от а)—д) от Регламента REACH.

53. Струва ми се, че тези пасажи се отнасят по-скоро до гледната точка на законодателя на Съюза, който е допълнил списъка с основания, поради които едно вещество може да бъде включено в списъка на кандидат-веществата по допълнителни причини, непредвидени в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH, но нямащи изключителен характер. Ето защо идентифицирането на вещество като пораждащо сериозно безпокойство по причини, посочени в член 57, буква е) от Регламента REACH, не предполага, че то не може да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство по причини, посочени в предходните букви на тази разпоредба, а именно член 57, букви а)—д) от този регламент.

54. Един по-задълбочен прочит на съдебната практика във връзка с член 57 от Регламента REACH подкрепя това тълкуване. Затова следва да се отбележи, че видно от пасажите от решения Polynt/ECHA [16], както и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA [17], на които се позовава и жалбоподателят и които са припомнени в точка 51 от настоящото заключение, член 57, буква е) от Регламента REACH посочва всички други вещества, „които не отговарят на нито един от *горните критерии*“ [18]. Освен това, по специално в точка 29 от решения Polynt/ECHA [19], както и Hitachi Chemical Europe и Polynt/ECHA [20], Съдът е анализирал член 57 от Регламента REACH, пояснявайки какво е било намерението на законодателя на Съюза, като е придал такава структура на тази разпоредба.

55. Поради същите причини пасажите, в които Съдът посочва, че член 57, буква е) от Регламента REACH се отнася до „всички други вещества“, следва да се разбират в смисъл, че се отнасят не до другите вещества като такива, а до другите причини, поради които едно вещество може да бъде включено в списъка на кандидат-веществата.

56. С оглед на тези съображения смятам, че тълкуването на съдебната практика, свързана с член 57 от Регламента REACH, изтъкнато от жалбоподателя в първата част от първото основание, не може да бъде прието.

14 Решение от 15 март 2017 г. (C-323/15 P, EU:C:2017:207).

15 Решение от 15 март 2017 г. (C-324/15 P, EU:C:2017:208).

16 Решение от 15 март 2017 г. (C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 24).

17 Решение от 15 март 2017 г. (C-324/15 P, EU:C:2017:208, т. 24).

18 Курсивът е мой.

19 Решение от 15 март 2017 г. (C-323/15 P, EU:C:2017:207).

20 Решение от 15 март 2017 г. (C-324/15 P, EU:C:2017:208).

2. Относно доктрината на имплицитните правомощия

а) Становища на страните

57. Жалбоподателят счита, че доктрината на имплицитните вътрешни правомощия не може да бъде обект на разширително тълкуване. Така жалбоподателят оспорва съображенията на Общия съд, изложени в точка 70 от обжалваното съдебно решение, че признаването на имплицитната компетентност на ECHA е било необходимо по-специално за постигане на целта на Регламента REACH. Според жалбоподателя от посочената цел не може да се изведе имплицитна компетентност, тъй като в такъв случай основните норми за очертаване на компетентността на ECHA биха били разпоредбите, определящи целите на този регламент.

58. В този смисъл жалбоподателят посочва, че признаването на компетентността на ECHA не е необходимо за постигане на целта на Регламента REACH, нито за гарантиране на полезното му действие, тъй като агенцията може да избере друг начин на регламентиране, по-специално ограничения, предвидени в дял VIII от този регламент.

59. ECHA счита, че жалбоподателят е тълкувал погрешно съображенията на Общия съд. Според ECHA Общият съд се е ограничил до тълкуване на член 59, параграф 8 от Регламента REACH в смисъл, че същият е счел, че член 59, параграф 8 от Регламента REACH изрично оправомощава ECHA да включва в списъка на кандидат-веществата вещество, което вече се съдържа в този списък поради друго характерно свойство, посочено в член 57 от този регламент.

б) Преценка

60. Що се отнася до довода на жалбоподателя, че Общият съд погрешно приложил доктрината на имплицитните вътрешни правомощия, споделям становището на ECHA, че в обжалваното съдебно решение Общият съд е признал съществуването на компетентност на ECHA да приеме спорното решение, но без да се основава на доктрината на имплицитните вътрешни правомощия.

61. Както припомня Общият съд в точка 44 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят е този, който изтъква, че обратно на това, което твърди ECHA, правомощието на тази агенция да допълва съществуващ запис на химическо вещество в списъка на кандидат-веществата не може да произтича от доктрината за „имплицитните правомощия“.

62. Вярно е, че в точка 52 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че на пръв поглед изразът в член 59, параграф 8 от Регламента REACH „[а]генцията включва веществото в списъка [на кандидат-веществата]“ се отнася до положение, при което на Комитета на държавите членки е изпратено досие, изготвено в съответствие с приложение XV към този регламент, което е относно вещество, все още непредложено на вниманието му.

63. От точка 54 от обжалваното съдебно решение обаче следва, че за да приеме компетентността на ECHA да вземе спорното решение, Общият съд е счел, че нито текстовете на член 57 и член 59, параграф 8 от Регламента REACH, нито текстът на друга разпоредба от него забраняват на ECHA да провери дали дадено вещество има характерни свойства, различни от тези, довели до първоначалното му включване в посочения списък. Освен това в точка 55 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че идентифицирането на вещество като отговарящо на критериите на една от точките от член 57 от Регламента REACH, различна от тази, въз основа на която е направено първоначалното включване в списъка на кандидат-веществата, от техническа гледна точка приема формата на допълване на съществуващ запис. Според Общия съд доводът на ECHA, че тя има „имплицитно правомощие“ да допълва съществуващ вече запис, трябва да се разбира именно в този смисъл.

64. Поради представените по-долу мотиви доводът на жалбоподателя, основаващ се на погрешното прилагане на доктрината на имплицитните вътрешни правомощия, не може да бъде приет, тъй като Общият съд не е прибягнал до тази доктрина в обжалваното съдебно решение. Освен това Общият съд е основал своите съображения в това отношение на систематичното и телеологичното тълкуване на разпоредбите на Регламента REACH, които тълкувания са обект на моя анализ, отнасящ се до последния довод, изтъкнат от жалбоподателя в първата част от първото основание на жалбата.

3. Относно граматическото и систематичното тълкуване на разпоредбите на Регламента REACH

а) Становища на страните

65. Жалбоподателят счита, че позицията му се подкрепя от граматическото и систематичното тълкуване на Регламента REACH.

66. В това отношение жалбоподателят се позовава най-напред на текста на член 59, параграф 8 от Регламента REACH, съгласно който ECHA „включва“ в списъка на кандидат-веществата идентифицираното от Комитета на държавите членки вещество съгласно член 57 от този регламент. По-конкретно думата „включва“ посочвала, че става дума за вещества, които все още не са включени в списъка на кандидат-веществата. Поради това жалбоподателят поддържа, че ако посоченото вещество вече е включено в този списък, то не може да бъде включено в него повторно.

67. Освен това подобно тълкуване се потвърждавало от прочита на член 59, параграф 10 от Регламента REACH, в който се посочва решение относно „включване на дадено вещество“.

68. На последно място, жалбоподателят поддържа, че от член 58, параграф 8 от Регламента REACH, който изрично предвижда, че само Комисията е компетентна да извади от приложение XIV към този регламент веществата, които вече не отговарят на критериите по член 57 от посочения регламент, следва, че законодателят не е възнамерявал да възложи такава компетентност на агенция като ECHA, като в противен случай той е щял да го предвиди изрично.

69. Според ECHA текстовете на член 57 и член 59, параграф 8 от Регламента REACH не ѝ забраняват да провери дали дадено вещество има характерни свойства, различни от тези, довели до първоначалното включване на това вещество в списъка на кандидат-веществата.

70. Това по същество е и позицията на Кралство Дания и Кралство Швеция.

б) Преценка

71. Не намирам за убедителна тезата на жалбоподателя, че прочитът на член 59, параграф 8 от Регламента REACH би могъл да доведе до разбирането, че ECHA е компетентна да направи само едно-единствено вписване на вещество в списъка на кандидат-веществата. Смятам, че изводите на жалбоподателя относно използването на думата „включва“ в член 59, параграф 8 от Регламента REACH са неправилни. Това се отнася и за анализа му на член 59, параграф 10 от този регламент.

72. Несъмнено, както посочих в точки 33—36 от настоящото заключение, от включването на химично вещество в списъка на кандидат-веществата произтичат три правни задължения, а именно да се нотифицират изделията, съдържащи вещества, включени в списъка на кандидат-веществата, да се предостави информационен лист за безопасност на получателя, както и да се информират получателят и потребителят за безопасната употреба на тези изделия. Все пак би могло да се приеме, че второто „вписване“ на същото вещество в списъка на кандидат-веществата не води задължително до промяна на обхвата на тези задължения. Този подход би могъл да позволи да се пледира в полза на тълкуването на разпоредбите на Регламента REACH, изтъкнато от жалбоподателя в първото основание на жалбата.

73. Отбелязвам обаче, че включването на вещество в списъка на кандидат-веществата е само начална фаза от процедурата за разрешаване и може евентуално да доведе до включване на вещество, предварително идентифицирано от ECHA като пораждащо сериозно безпокойство, в приложение XIV към Регламента REACH.

74. Струва ми се очевидно, че химично вещество може да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство и включено в приложение XIV към Регламента REACH по някои от причините, посочени в член 57 от този регламент. Това тълкуване се подкрепя от текста на член 58, параграф 1, буква б) от Регламента REACH, съгласно който решението за включване на вещество в приложение XIV уточнява по-специално „характерното *свойство(свойства)* на веществото, упоменато в член 57 [от този регламент]“ [21].

75. Освен това по отношение на последиците от включването на вещество в списъка на кандидат-веществата и в приложение XIV към Регламента REACH по някои от причините, посочени в член 57 от този регламент, включването в приложението несъмнено може да промени задълженията на лицата, заинтересовани от търговията или използването на това вещество. От член 60, параграф 2 от Регламента REACH следва, че с някои малки изключения разрешение се издава, ако рискът за здравето на човека или околната среда от употребата на веществото, произтичащ от *характерните му свойства, определени в приложение XIV*, е адекватно контролиран, което трябва да бъде документирано в доклада за безопасност на химичното вещество на заявителя.

76. Следователно забраната за включване на същото вещество в списъка на кандидат-веществата на по-късна дата по други, първоначално непризнати причини би ограничила ефикасността и пълнотата на процедурата за разрешаване, която е основният елемент от регулаторната система на химичните вещества на вътрешния пазар. В такъв случай вещество, което вече е идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство, впоследствие не би могло да бъде включено в приложение XIV към Регламента REACH по причини, които не са били известни по време на това първо идентифициране, нито спрямо него да се приложи процедура за разрешаване по отношение на тези причини.

77. Освен това мисля, че не се оспорва, че при първото идентифициране на химично вещество ECHA би могла да включи това вещество в списъка на кандидат-веществата по някои от причините, посочени в член 57, букви а)—е) от Регламента REACH. В такъв случай това би било отново обикновено включване на веществото в посочения списък. Поради изложените по-горе причини не виждам защо подобна операция да не може да протече на два етапа. В противен случай ECHA би била разколебана да включи веднага химично вещество в списъка на кандидат-веществата, тъй като на по-късен етап може да се окаже, че това вещество има други характерни свойства, които го квалифицират и като пораждащо сериозно безпокойство по смисъла на член 57 от Регламента REACH. Отлагането на процедурата за разрешаване относно веществото обаче би противоречало на целите на Регламента REACH, тъй като това вещество

21 Курсивът е мой.

би могло да се търгува или използва, без да се налага да изпълнява задълженията, произтичащи от включването в списъка на кандидат веществата. В този контекст следва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 1 основната цел на Регламента REACH е да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда.

78. Поради това с оглед на незадоволителните резултати от граматическото тълкуване на член 59, параграф 8 от Регламента REACH и предвид изтъкнатите изводи, произтичащи от систематичното и телеологичното тълкуване, считам, че доводът на жалбоподателя, основаващ се основно на прочита на тази разпоредба, не може да бъде приет.

79. Вследствие на това първата част от първото основание трябва да бъде отхвърлена по същество.

B. По втората част от първото основание, изведено от твърдение за нередности в процеса на вземане на спорното решение

1. Становища на страните

80. С втората част от първото основание на жалбата си жалбоподателят упреква Общия съд, че по-специално в точки 85—98 от обжалваното съдебно решение не е приел като противоречащ на процедурата на вземане на решения по Регламента REACH факта, че Кралство Дания е променило първоначалното си предложение. По-конкретно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Кралство Дания не е заменило първоначалното си предложение с ново, а просто го е разделило на осем отделни части, преди да оттегли предложенията си във връзка с идентифицирането на другите три вещества по отношение на отражението им върху околната среда, докато предложението относно DEHP е запазено.

81. Колкото до ECHA, в своя писмен отговор тя посочва, че Кралство Дания е представило по едно досие за всяко едно от съответните вещества. Поради това Общият съд основателно е заключил, че спорното решение е взето съгласно изискванията по член 59 от Регламента REACH.

82. В този смисъл Кралство Дания заявява, че в хода на процедурата за идентифициране, установена с член 59 от Регламента REACH, не е добавило информация в четирите досиета, които не е представило първоначално.

2. Преценка

83. Отговаряйки на довода на жалбоподателя, с който той оспорва процеса на вземане на спорното решение, на първо място следва да се отбележи, че както припомня Общият съд в точка 85 от обжалваното съдебно решение, целта на процедурата за идентифициране на посочените в член 57 от Регламента REACH вещества, предвидена в член 59 от този регламент, е да се гарантира, че ще може държавите членки и заинтересованите от тази процедура страни да бъдат изслушани преди изготвянето на решение за включване на вещество в списъка на кандидат-веществата. Освен това, както правилно отбелязва Общият съд в точка 86 от обжалваното съдебно решение, Регламентът REACH не уточнява начина, по който трябва да бъдат представени няколко предложения за идентифициране на вещество като такова, което поражда сериозно безпокойство по смисъла на член 57 от този регламент.

84. Ето защо член 59 от Регламента REACH не забранява на държава членка да променя или оттегля предложенията си относно веществата, за които смята, че отговарят на критериите, определени в член 57 от този регламент.

85. Предвид целта на процедурата за идентифициране на веществата, посочени в член 57 от Регламента REACH, която е да се гарантира, че заинтересованите страни ще бъдат изслушани, мисля по-скоро, че внасянето на ново предложение в хода на тази процедура, което не е представено първоначално, би противоречало на разпоредбите на този регламент.

86. Държава членка може да предложи вещество, за което има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH, да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство поради свойствата му да разрушава ендокринната система. Впоследствие, в рамките на същата процедура, тази държава членка може да предложи същото това вещество, за което има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху околната среда, да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство поради свойствата му да разрушава ендокринната система. В такъв случай съществува опасност един от етапите на процедурата за идентифициране относно това предложение да протече без участието на всички заинтересовани страни или просто да бъде пропуснат.

87. При всички положения смятам, че с изключение на посочения по-горе случай Регламентът REACH по принцип не възпрепятства възможността държава членка да промени или да оттегли предложението си, отнасящо се до идентифицирането на химични вещества. Считам, че такава промяна или оттегляне са разрешени, при условие че не водят до допълване на първоначалното предложение с нови елементи. В такъв случай, що се отнася до съдържанието, първоначалното предложение трябва да се замени с ново.

88. В това отношение е безспорно, че в хода на процедурата, приключила с приемането на спорното решение, Кралство Дания не е внесло ново предложение в посочения по-горе смисъл. Съгласно преценката на Общия съд в точка 88 от обжалваното съдебно решение от представените по преписката на Общия съд документи не следва, че Кралство Дания се е отказало напълно от първоначалното си предложение и че е следвало да внесе ново предложение. Както отбелязва Общият съд, тази държава членка само е разделила първоначалното си предложение на осем отделни части. Това разделяне е последвано от частично оттегляне на предложенията относно другите три вещества, доколкото тези предложения се отнасяли до сериозни въздействия върху околната среда, докато предложението относно DEHP е запазено.

89. Именно в този контекст следва да се отбележи, на второ място, че точно досиетата, изготвени за веществата, които според Комисията или държавата членка отговарят на критериите по член 57 от Регламент REACH, са основният предмет на процедурата за разрешаване, а именно процедурата по идентифициране, предвидена в член 59 от този регламент.

90. След изготвянето им тези досиета се предоставят на държавите членки, които могат да коментират идентифицирането на разглежданото вещество. След това същите тези досиета се препращат на Комитета на държавите членки, за който те са в основата на обсъждането, насочено към постигане на единодушно съгласие относно идентифицирането на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство. Така процедурата за идентифициране, както е предвидено в член 59 от Регламента REACH, се спазва при изготвянето на досие за всяко вещество и при използването му, докато трае тази процедура.

91. В конкретния случай, както Общият съд отбелязва в точка 87 от обжалваното съдебно решение, за всяко едно от четирите вещества, посочени в първоначалното предложение на Кралство Дания, на ECHA е представено отделно досие, съобразено с приложение XV към Регламента REACH.

92. От обжалваното съдебно решение не следва, че промяната и частичното оттегляне на първоначалното предложение на Кралство Дания са довели до замяната на досието относно DEHP. Несъмнено формата на това първоначално предложение е променена, но нито първоначалното предложение на държавата членка, доколкото то се отнася до идентифицирането на DEHP като вещество, имащо свойствата да разрушава ендокринната система, което може да има сериозни въздействия върху околната среда по смисъла на член 57, буква е) от Регламента REACH, нито представените на ECHA досиета са били променяни.

93. Поради тези съображения считам, че и втората част от първото основание трябва да бъде отхвърлена по същество.

Г. По третата част от първото основание, изведена от твърдение за заобикаляне на задължителната процедура, предвидена от Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз

1. Становища на страните

94. С третата част от първото основание на жалбата си жалбоподателят упреква Общия съд, че по-специално в точки 105—132 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил довода му, че решението на ECHA и процедурата, проведена от нея преди вземане на решението, заобикалят правно задължителната процедура, предвидена от Парламента и Съвета за приемане на хармонизирани критерии за идентифициране на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система.

95. В това отношение жалбоподателят се позовава на Решение № 1386/2013/ЕС[22], което в рамките на приоритетна цел № 3 предвижда, че Европейският съюз ще разработи хармонизирани критерии въз основа на опасността за установяване на ендокринни разрушители за целите на разработването и прилагането на подходи за справяне с комбинираните ефекти от химикали и с безпокойствата по отношение на безопасността във връзка с ендокринни разрушители в цялото приложимо законодателство на Съюза. Според жалбоподателя приемането на подходящи мерки за постигане на приоритетните цели на Решение № 1386/2013 е поверено по-специално на Комисията. Освен това от посоченото решение следвало, че критериите за хармонизирано прилагане, изготвени от Съюза за идентифициране на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система, трябва да се прилагат в рамките на всички текстове от законодателството на Съюза, включително Регламента REACH.

96. Жалбоподателят се позовава и на Регламент (ЕС) № 528/2012[23], като изтъква, че съгласно член 5, параграф 3 от него Комисията е била длъжна най-късно до 13 декември 2013 г. да приеме актове, които установяват научни критерии за определянето на свойствата, разрушаващи ендокринната система. В този ред на мисли жалбоподателят посочва, че съгласно точка 3.6.5 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1107/2009[24] Комисията е била длъжна най-късно до 14 декември 2013 г. да представи проект на мерките по отношение на специфичните научни критерии за определяне на веществата, разрушаващи ендокринната система.

22 Решение на Европейския парламент и на Съвета 20 ноември 2013 г. относно Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 година „Да живеем добре в пределите на нашата планета“ (ОВ L 354, 2013 г., стр. 171).

23 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 2012 г., стр. 1).

24 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).

97. Накрая, позовавайки се на съображенията на Общия съд, отнасящи се до пътната карта, публикувана от Комисията през юни 2014 г., изложени в точки 122 и 123 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят изтъква, че не е изложил пред Общия съд тезата, че този документ е правно обвързващ. За сметка на това жалбоподателят е споменал този документ по-специално в подкрепа на довода си, че когато правото на Съюза не предвижда общоприложими критерии за идентифициране на вещества, които имат свойствата да разрушават ендокринната система, и когато изготвянето на тези критерии е поверено на Комисията чрез правно обвързващи текстове на Съюза, идентифицирането на веществото DEHP съгласно член 57, буква в) от Регламента REACH въз основа на самите ad hoc критерии на ECHA е незаконно и неприемливо.

98. Що се отнася до ECHA, в своя писмен отговор тя посочва, че не съществува предвидена от Парламента и Съвета правно задължителна процедура, с която да се спре прилагането на член 57, буква е) от Регламента REACH по отношение на веществата, имащи свойствата да разрушават ендокринната система.

99. Колкото до Кралство Дания и Кралство Швеция, те считат, че съображенията на Общия съд относно твърдяното заобикаляне на задължителната процедура, предвидена от Парламента и Съвета, не са опорочени от грешка при прилагане на правото.

2. Преценка

100. Що се отнася, на първо място, до Решение № 1386/2013 и разработването на хармонизирани критерии въз основа на опасността за установяване на ендокринни разрушители, считам, че поне на този етап от развитието на регулаторната система на химичните вещества става въпрос за водеща или програмна идея. Действително точка 50, трета алинея, второ изречение от приложението към това решение гласи, че Съюзът „ще разработи“ хармонизирани критерии.

101. Освен това анализът на точка 50, първа и втора алинея от приложението към Решение № 1386/2013 ми дава основание да мисля, че в рамките на това решение под „хармонизирани критерии“ трябва да се разбират критерии, които не са предназначени да заменят тези, които вече са посочени в член 57 от Регламента REACH и които се прилагат от ECHA в рамките на предвидената в член 59 от този регламент процедура. Съгласно точка 50, първа алинея, първо изречение от приложението към Решение № 1386/2013 законодателството относно химичните вещества, включително Регламентът REACH, предвижда „основна защита на здравето на човека и околната среда“. Освен това, както следва от член 50, втора алинея, първо изречение от това приложение, следва да се увеличат усилията да се гарантира, че всички съответни вещества, предизвикващи много висока степен на безпокойство, включително вещества, притежаващи свойства на нарушители на функциите на ендокринната система, са включени в списъка на кандидат-веществата. При всички положения, макар Решение № 1386/2013 да предвижда разработването на хармонизирани критерии, считам, че става въпрос за бъдещи и вероятно по-стриктни от предвидените от Регламента REACH критерии.

102. На второ място, що се отнася до Регламент № 528/2012, Общият съд правилно е посочил в точка 109 от обжалваното съдебно решение, че както следва от член 2, параграф 3, буква й), този регламент се прилага независимо от разпоредбите на Регламента REACH. Така, подобно на Решение № 1386/2013, Регламент № 528/2012 няма за цел да постави под въпрос приложимостта на критериите за идентифициране на ендокринните разрушители, посочени в член 57 от Регламента REACH и прилагани от ECHA в рамките на предвидената в член 59 от този регламент процедура.

103. На трето място, считам, че това се отнася и по отношение на точка 3.6.5 от приложение II към Регламент № 1107/2009. В точки 117 и 118 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е констатирал, че от посочената точка следва, че е възможно да се провери дали вещество има свойствата да разрушава ендокринната система, които могат да бъдат вредни, не само „въз основа на оценката от съгласувани на [равнище на Съюза] или международно равнище насоки за изпитване“, но и на „други налични данни и информация, включително преразглеждане на научната литература, прегледана от [Европейския орган за безопасност на храните]“. Заключавам, че използването на термина „включително“ не позволява от тези „други налични данни и информация“ да се изключат резултатите от анализите на ECHA, извършвани в съответствие с Регламента REACH.

104. Накрая, на четвърто място, поради същите съображения считам, че доводите на жалбоподателя, изведени от пътната карта, публикувана от Комисията през юни 2014 г., не могат да бъдат приети. Този документ, както посочва жалбоподателят, се позовава на Регламенти № 528/2012 и № 1107/2009. Както следва от точки 102 и 103 от настоящото заключение, приложимите в рамките на тези регламенти критерии понастоящем не могат да заменят критериите, залегнали и прилагани в рамките на Регламента REACH.

105. Ето защо третата част от първото основание трябва да бъде отхвърлена по същество.

106. С оглед на тези съображения считам, че първото основание в неговите три части трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост.

VII. Заключение

107. Поради изложените съображения предлагам на Съда да отхвърли по същество първото основание на жалбата в неговата цялост.